

بررسی ترکیبات وصفی بر پایه بن ماضی و بن مضارع در اشعار نیمایوشیح

موسی صابر*، دکتر حسین اسکندری ورزلی،

1398-6-17

شاعران و نویسندگان برای بیان فکر و احساسات خود از زبان استفاده نموده که ترکیب سازی یکی از اجزای زبان است. با این روش واژه جدید با معانی جدید ساخته شده و ترکیب ایجاد می‌شود. این ترکیب‌سازی منجر به خلق یک واژه یا واژگان شده و بدین‌صورت گستردگی زبان فارسی را نشان می‌دهد. نیمایوشیح از شاعران برجسته معاصر است بیشتر او را به عنوان شاعری که در فرم و قالب شعری تحول ایجاد کرد و توانست قالب شعری جدیدی را ابداع کند می‌شناسند اما مانند سایر شاعران در اشعار خود دست به ترکیب‌سازی زده و هنر و خلاقیت خود را با آوردن ترکیبات متعدد نشان داده است. به عنوان مثال نیمایوشیح در دیوان اشعار خود از ترکیب‌هایی مانند «کشیده بالایی، دوداندود، عالم سوز و غیره» در جایگاه قافیه استفاده کرده و به عنوان موسیقی کناری شعرش بهره برده است. این پژوهش به ترکیب‌سازی و بررسی ترکیبات وصفی بر پایه بن ماضی و بن مضارع و تأثیر موسیقی شعر در اشعار نیمایوشیح پرداخته است. نتایج حاصل، نشان می‌دهد که نیمایوشیح از ترکیب‌سازی به دو جهت بهره برده است: 1- برای افزایش موسیقی کناری شعر 2- برای «وصف» شخص یا چیزی. از بین ترکیبات وصفی بکاررفته در اشعار نیمایوشیح، ترکیبات بر پایه بن مضارع، بیشترین کاربرد را دارد و ترکیبات وصفی با انواع ساخته‌های دستوری بصورت گسترده در دیوان اشعار وی بکار رفته است.

کلمات کلیدی : ترکیبات وصفی، بن ماضی، بن مضارع، اشعار نیمایوشیح، موسیقی شعر

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)